

723

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СТОЧАРСТВУ

Проглашавам Закон о сточарству, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Четвртој сједници, одржаној 21. маја 2015. године, а Вијеће народа 1. јуна 2015. године констатовало да усвојеним Законом о сточарству није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1947/15
3. јуна 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О СТОЧАРСТВУ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се начин држања и зоохигијенски услови узгоја животиња, начин доношења и спровођења узгојно-селекцијског програма, очување генетичке варијабилности, конзервације и коришћења генетичких ресурса гајених животиња, узгој и селекција квалитетно приплодне стоке, промет гајених животиња и генетског материјала, права и обавезе субјеката у сточарству, означавање и вођење евиденције означених животиња, евиденција узгајивача животиња и квалитетно приплодних животиња, оспособљавање и истраживачки рад у области сточарства, квалитативно и квантитативно оцјењивање производа животињског поријекла, надзор над спровођењем овог закона и друга питања од значаја за развој и унапређење сточарства.

Члан 2.

Циљеви овог закона су:

- 1) повећање ефикасности производње и узгоја гајених животиња уз очување или побољшање њихове виталности,
- 2) повећање економичности сточарске производње,
- 3) побољшање квалитета производа од гајених животиња,
- 4) очување генетичке варијабилности, биолошке разноврсности и изворних (аутохтоних) раса гајених животиња,
- 5) узгој животиња уз примјену прописа за очување животне средине, зоохигијенских и етолошких норматива,
- 6) извођење стручних зоотехничких поступака и
- 7) примјена резултата научноистраживачког, стручног, образовног и савјетодавног рада у сточарству.

Члан 3.

(1) Селекцијски учинци, учинци контролисаног размножавања стоке, узгој новостворених раса и крижанаца, као и

све остале мјере чијом примјеном се унапређује сточарска производња од интереса су за Републику Српску.

(2) Средства за извршење послова из става 1. овог члана обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 4.

Одредбе овог закона примјењују се на узгој копитара, говеда (све врсте у оквиру потпородице Bovinae), свиња, оваца, коза, живине, крзнашица, кунића, длакаве и пернате дивљачи у фармском узгоју и других врста гајених животиња (у даљем тексту: гајене животиње) које имају привредни значај и намијењене су за привредно искоришћавање и коришћење у рекреативно-спортске сврхе, осим паса, мачака и животиња у зоолошким вртovima.

Члан 5.

(1) Поједини појмови коришћени у овом закону имају сљедећа значења:

1) гајена животиња је животиња означена у складу са прописима, која се гаји на пољопривредном газдинству за потребе привредног искоришћавања или коришћења у рекреативно-спортске сврхе;

2) генетска манипулација је планско мијењање генома појединих животиња;

3) генетски материјал је биолошки репродуктивни материјал (жива животиња оба пола, сјеме, јајна ћелија и ембрион);

4) генетичка варијабилност је разноврсност гена унутар популације;

5) квалитетно приплодна животиња је уматичена или уписана гајена животиња, као и матично јато живине трајно означено и испуњава сљедеће услове:

1. уматичена животиња, која је гајена животиња чисте расе, уписана је у матичну књигу, чији су родитељи, дједови и бабе уписани у матичну књигу исте расе,

2. уписана животиња, која је гајена животиња чисте расе или крижанац познатих родитеља, уписана је у узгојни регистар или

3. матично јато, које је јато чисте расе или хибрид, уписано је Централни регистар матичних јага;

6) изворне (аутохтоне) расе су расе гајених животиња створене на подручју Републике Српске;

7) испитивање производности је поступак утврђивања производних особина гајених животиња, укључујући квалитет и квантитет производа, с циљем оцјене приплодне вриједности и усмјеравање технологије искоришћавања гајених животиња;

8) раса или пасмина је скуп животиња исте врсте које због утицаја заједничког поријекла и прилагођености на једнаке услове живота имају карактеристичне расне ознаке у морфолошком и физиолошком погледу, сигурно их преносе на потомство, а под утицајем услова узгоја могу се више или мање мијењати према жељи узгајивача;

9) родовник (педигре) је потврда о поријеклу и производним особинама уматичене животиње;

10) репроцентар је мјесто за узгој квалитетно приплодних животиња, производњу и пренос сјемена приплодњака, јајних ћелија и ембриона;

11) сој је група животиња сличних морфолошких и физиолошких особина унутар расе гајених на одређеном подручју;

12) стадо је скуп регистрованих или појединачно регистрованих животиња које држи заједно један или више узгајивача, са циљем размножавања, одржавања и очувања генетских ресурса, коришћења производа, у спортске сврхе или као хоби,

13) сабирни центар јесте пољопривредно добро или тржница гдје се скупљају гајене животиње или производи гајених животиња поријеклом из различитих пољопривредних газдинстава намијењене трговини, које се стављају у промет и испуњавају услове у складу са прописима о сабирним центрима;

14) селекцијски програм је скуп селекцијско-организа- ционих мјера;

15) стајско ђубриво означава сточне фекалије, мјешави- ну простирке и фекалија и мјешавину фекалија и отпадних вода из стаја;

16) узгој гајених животиња је скуп зоотехничких поста- пака у изградњи жељених особина животиња;

17) узгојни регистар је регистар који води Министар- ство пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) и признато удружење узгајивача (књига, попис, картотека, датотека или неки други облик билежења података) о животињама из програма укрштања и одабраних животиња из популације, а да би се оне могле идентификовати и да би се могло доказати поријекло и вла- снштво над уписаном животињом;

18) узгојни репроцентар је мјесто у коме се врши узгој претходно селекционисаних јединки са једне или више фарми или из увоза;

19) увјерење о поријеклу је исправа о поријеклу уписа- не гајене животиње;

20) условно грло је прописана јединица за поређење међу врстама и категоријама гајених животиња;

21) популација је група животиња на географски одре- ђеном простору чији број омогућује циљану репродукцију и очување врста;

22) Централни регистар матичних грла јесте централна база података о квалитетно приплодним животињама у Републици Српској;

23) Централни регистар матичних јата јесте централна база података о матичним јатима Републике Српске;

24) зоотехника је систем технолошко-техничких и узгојно-селекцијских поступака у узгоју и искоришћавању гајених животиња;

25) тестирање је поступак оцјењивања приплодне и про- изводне вриједности примјереним методама и поступцима;

26) етолошки норматив је минимум услова које је неоп- ходно испунити при гајењу животиња којима се омогућава њихова добробит и карактеристично понашање;

27) еколошки норматив је дозвољено оптерећење жи- вотне средине при гајењу животиња;

28) хибрид је животиња добијена системским и план- ским поступцима укрштања;

29) храна за животиње је свака материја или производ, укључујући и додатке хране за животиње прерађен, дјели- мично прерађен или непрерађен, а намијењен је исхрани животиња;

30) матична књига је књига о уматиченим животиња- ма из програма узгоја чисте расе, уписаним животињама и матичним јатима, у циљу да се те животиње могу иденти- фиковати, а прикупљени подаци о поријеклу, производним и другим особинама користити у унапређењу сточарства;

31) банка гена је мјесто чувања посебно организованих и високоспецијализованих колекција генетичког материја- ла гајених животиња, који садржи функционалне јединице наслеђивања и који се сакупља, карактеризује, одржава и размножава под строго контролисаним и специфичним условима;

32) овлашћено лице је правно или физичко лице којем је Министарство дало сагласност за обављање одређених стручних послова.

(2) Поједини изрази употријебљени у овом закону за озна- чавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.

ГЛАВА II

ЗООХИГИЈЕНСКИ УСЛОВИ ДРЖАЊА ГАЈЕНИХ ЖИВОТИЊА

Члан 6.

(1) Ради остварења циљева из члана 2. овог закона, узгајивач је дужан да узгој животиња врши у складу са

овим законом, прописима о заштити животне средине и прописима који одређују услове добробити животиња.

(2) Гајење животиња врши се у складу са њиховом спо- собношћу прилагођавања, уз задовољење њихових биоло- шких потреба, примјену етолошких и еколошких нормати- ва и на начин којим се не ометају њихове тјелесне функције и понашање.

(3) Узгајивач је правно или физичко лице које посједује гајену животињу у фармском узгоју или је одређен да се стара о гајеној животињи у циљу коришћења, чувања, узго- ја и транспорта гајене животиње.

Члан 7.

(1) Животиње могу да се гаје на конвенционалан и при- роди прилагођен начин.

(2) Конвенционално гајење је гајење у коме се при- мјењује дозвољен систем гајења, исхране и стимулације производње без употребе хормонских препарата и недо- звољених стимулатора раста, осим у репродуктивне и те- рапијске струге.

(3) Конвенционално гајење може бити интензивно и ек- стензивно.

(4) Интензивно гајење подразумијева узгој у објектима намјенски изграђеним или адаптираним за одређену врсту производње гајене животиње, уз очување или побољшање њене виталности и производности.

(5) Екстензивно гајење животиња врши се у објектима и на пашњацима уз минимална улагања и скромније приносе.

Члан 8.

(1) Природи прилагођен начин гајења животиња је узгој гдје су гајеној животињи обезбијеђени природни услови живљења, прилагођени изворним потребама гајене врсте и расе.

(2) Гајење животиња из става 1. овог члана врши се на длакавој и пернатој дивљачи у фармском узгоју, примитив- ним расама свиња и производњи перади без употребе ин- кубатора.

Члан 9.

(1) Узгајивач је дужан да узгој животиња усклади са зоотехничким, етолошким и еколошким нормативима, обе- збјеђујући довољно инфраструктуре, објеката, опреме и површине по условном грлу.

(2) Гајење животиња дозвољено је у објектима који испуњавају прописане зоотехничке услове за гајену врсту и категорију, односно да животињама обезбиједе адекватне животне услове.

(3) Ради обезбјеђења одговарајућег квалитета и кванти- тета производа животињског поријекла, узгајивач је дужан при гајењу користити одговарајућу опрему за смјештај, храњење, напајање, чишћење, његу и превоз, за сваку врсту и категорију животиња.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују услови и начин гајења животиња, објекти и опрема за гајење појединих врста и категорија животиња.

Члан 10.

(1) Узгајивач је дужан да посједује основна знања о узгоју и поступању са гајеним животињама, одржавању здравља животиња, репродукцији, исхрани, квалитету про- извода животињског поријекла и поступању са излучевина- ма гајених животиња.

(2) Узгајивачу је дозвољено обављати у властитом ста- ду сједеће захвате:

1) прву помоћ (заустављање крварења, примарна обра- да ране, помоћ при партусу),

2) купирање репова прасади до осмог дана старости, стављање гумица за купирање репова јагњадима до петог дана старости, скраћивање кљунова, обезрожавање мла- дих животиња, скраћивање зуба прасадима првог дана по рођењу,

- 3) обрада и њега папака, копита и чишћење животиња,
- 4) њега и стрижа длаке и вуне и њега коже,
- 5) дезинфекција, дезинсекција и дератизација објеката дозвољеним средствима на газдинствима,
- 6) заштита животиња од ектопаразита,
- 7) означавање животиња у складу са прописима,
- 8) осјемењавање, које се врши вјештачким путем и природним припустом - парењем,
- 9) употреба и давање минералних и витаминских препарата који се не издају на рецепт, а користи се према упутству произвођача,
- 10) радње које се односе на припрему животиње за покретање са фарме и
- 11) нешкодљиво уклањање и збрињавање нуспродуката сточарске производње.

(3) Министар доноси правилник о оспособљавању лица за обављање зоотехничких мјера из става 2. овог члана.

Члан 11.

(1) Узгајивач је дужан да гајеним животињама обезбиједи довољне количине квалитетне хране и воде за задовољење хранидбених потреба животиње.

(2) Под квалитетом хране за животиње подразумијевају се физичко-хемијска својства, микробиолошка исправност и нутритивна вриједност хране.

(3) Узгајивач је дужан да овлашћеним лицима омогући узимање узорака ради контроле исправности воде за напајање из властитих извора и хране за животиње произведене на властитом имању, осим готове хране за животиње (концентрата) и појединих састојака купљених од регистрованих произвођача.

(4) Узорковање хране за животиње и воде за напајање из властитих извора у присуству узгајивача врши овлашћено лице код произвођача који своје производе стављају на тржиште.

(5) Трошкове анализе сточне хране и воде сноси узгајивач.

(6) Министар доноси правилник којим се прописују потребе животиња у нутритивној вриједности хране за животиње.

Члан 12.

(1) Узгајивач је дужан да гајеним животињама обезбиједи потребну здравствену заштиту.

(2) Узгајивач и ветеринар су дужни да воде уредну евиденцију о спроведеним зоотехничким радњама, обавезним мјерама здравствене заштите, лијечењу и употреби лијекова на фарми (у даљем тексту: фармска књига).

(3) Министар доноси правилник којим се прописује садржај и облик фармске књиге у којој се води евиденција из става 2. овог члана.

Члан 13.

(1) Стајско ђубриво (стајњак) користи се за ђубрење обрадивих пољопривредних површина на начин и вријеме којим се обезбјеђује снабдијевање биљака храњивим материјама и очување плодности земљишта, а не утиче негативно на животну средину.

(2) Животињске излучевине из става 1. овог члана које се користе за ђубрење пољопривредних површина не сматрају се отпаcima, осим уколико је на фарми утврђена различна болест.

(3) Стајско ђубриво на пољопривредним газдинствима обавезно се правилно одлаже на начин да не утиче негативно на животну средину и процес производње.

(4) Министар доноси правилник којим се прописује начин складиштењу и вријеме и начин примјене стајског ђубрива на обрадивим пољопривредним површинама и пањацима.

(5) Остали нуспроизводи животињског поријекла користе се и збрињавају у складу са прописом којим се уређују нуспроизводи.

Члан 14.

(1) Власник гајених животиња може оградити свој посјед заштитном оградом да би осигурао несметан узгој животиња, али тако да не ограничава друга лица у вршењу својих права.

(2) Власник гајених животиња може забранити неовлашћен улазак туђих гајених животиња на свој посјед, односно властито или закуљено пољопривредно земљиште.

(3) Власник гајених животиња чијим је неовлашћеним уласком или коришћењем туђег посједа, односно туђег пољопривредног земљишта проузрокована материјална штета дужан је посједнику, односно власнику надокнадити причињену штету.

ГЛАВА III

СЕЛЕКЦИЈА КВАЛИТЕТНО ПРИПЛОДНИХ ЖИВОТИЊА

Члан 15.

(1) Селекција гајених животиња је избор родитеља следеће генерације гајених животиња.

(2) Селекцијска дјелатност и узгојне мјере заснивају се на:

1) установљавању селекцијских програма за достизање постављених циљева,

2) установљавању и евиденцији поријекла, особина и производних карактеристика гајених животиња,

3) извођењу контроле производности, тестирањима, контроли наследности производних особина,

4) вођењу матичне евиденције,

5) оцјењивању домаћих животиња и њиховој сврсној селекцији и парењу у складу са селекцијским програмима и циљевима,

6) заштити наследних особина и карактеристика одређене популације (генофонда) и заштити генетичких ресурса,

7) издавању докумената о поријеклу, перформансама и узгојним вриједностима гајених животиња и

8) објављивању постигнутих узгојних вриједности животиња и резултатима селекцијских метода.

Члан 16.

(1) Узгојна вриједност квалитетно приплодних и укрштених животиња оцјењује се у складу са прописаним поступцима.

(2) Поступци оцјене узгојне вриједности и резултати оцјене из става 1. овог члана јавни су и доступни сваком узгајивачу путем средстава јавног информисања.

(3) Министар доноси правилник којим се уређују поступци оцјењивања, испитивање и тестирање и оцјене узгојне вриједности квалитетно приплодних и укрштених животиња.

Члан 17.

(1) Производњу генетског материјала одређених врста и раса живих животиња могу обављати правна лица и предузетници, као и физичка лица чланови узгајивачких организација, којима Министарство изда рјешење за производњу генетског материјала одређених врста и раса живих животиња.

(2) Рјешење из става 1. овог члана издаје се овлашћеном лицу које у радном односу има ангажоване раднике одговарајуће стручне спреме, посједује објекте и опрему и испуњава прописане зоотехничке и ветеринарско-здравствене услове.

(3) Против рјешења из става 1. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују услови за производњу генетског материјала одређених врста и раса живих животиња.

Члан 18.

(1) Производњу и пренос генетског материјала (сјеме, јајне ћелије и ембриони) могу обављати правна лица којима Министарство изда рјешење за производњу и пренос генетског материјала.

(2) Рјешење из става 1. овог члана издаје се правном лицу које у радном односу има раднике одговарајуће стручне спреме, посједује објекте и опрему и испуњава прописане зоотехничке и ветеринарско-здравствене услове.

(3) Против рјешења из става 1. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.

(4) Правна лица која производе и преносе сјеме за вјештачко осјемењавање, јајне ћелије и ембрионе обавезни су испуњавати услове прописане ставом 2. овог члана и посједовати мушке квалитетно приплодне животиње.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују услови за производњу и пренос генетског материјала (сјеме, јајних ћелија и ембриона).

Члан 19.

(1) Генетске манипулације могу обављати научноистраживачке институције из области сточарства којима Министарство изда рјешење за обављање генетских манипулација у области сточарства.

(2) Генетске манипулације и генетски материјал гајених животиња под сталном су контролом Министарства.

(3) Уколико Министарство утврди да добијени резултати генетских манипулација и генетског материјала гајених животиња не осигуравају успјешно привредно искоришћавање или су неповољни за раст и развој организма, тако добијен производ, односно организам обавезно се уништава уз присуство надлежне инспекције.

(4) Приликом поступка уништавања из става 3. овог члана обавезно се води записник.

Члан 20.

(1) На квалитетно приплодним животињама обавља се испитивање производних особина и тестирање на потомству.

(2) Испитивање производности и тестирање квалитетно приплодних животиња обавља се на фармама, клаоницама и тестним станицама.

Члан 21.

Квалитетно приплодна живина може се производити само од јаја која потичу од перади чистих раса и дједовских матичних јага.

Члан 22.

(1) Осјемењавање животиња као зоотехничка и здравствена мјера је уношење сјеме, произведеног у регистрованом репроцентру или из увоза, у утерус женке вјештачким путем, без природног парења, а врши га оспособљено лице.

(2) Природни припуст врши се под надзором власника животиње ради утврђивања поријекла потомка по оцу.

(3) За вјештачко осјемењавање користи се само сјеме натпросјечно квалитетних приплодњака потврђених тестом на властиту раст и развој или тестовима на потомство, зависно о доби приплодњака и степену тестирања, који потичу од натпросјечних родитеља.

(4) Приплодњаци који се користе за вјештачко осјемењавање и природни припуст обавезно су под сталном здравственом контролом овлашћене ветеринарске организације, а најмање једном годишње врше се дијагностичка испитивања на заразне и полне болести.

(5) У природном припусту могу се користити квалитетни приплодњаци који потичу од натпросјечно квалитетних

родитеља, задовољавају услове за оцјену спољашности грла и репродукцијског стања.

(6) Провјеру поријекла и оцјену спољашности приплодњака врши Комисија за лиценцирање приплодњака, а провјеру његовог здравственог стања овлашћена ветеринарска организација.

(7) Ако у Републици Српској нема довољно сјеме, квалитетних приплодњака поједине расе из става 2. овог члана или подручје није обухваћено вјештачким осјемењавањем, може се вршити природни припуст са лиценцираним приплодњацима у типу те расе.

(8) Лиценцирање је узгојна мјера одабира и оцјене приплодњака за природни припуст.

(9) Комисију из става 6. овог члана именује министар, коју чине три члана: дипломирани инжењер сточарства, представник узгајивача и доктор ветеринарске медицине.

(10) Министар доноси правилник којим се прописују услови и начин лиценцирања приплодњака.

Члан 23.

(1) Приплодњаци који потичу од натпросјечно квалитетних родитеља намијењени коришћењу путем вјештачког осјемењавања и природног припуста уписују се у Централни регистар мушких матичних грла.

(2) Евиденција употребе и производни резултати искључених мушких матичних грла служе у сврху оцјене приплодне вриједности потомака и избор нових приплодњака који воде поријекло од искљученог приплодњака, водећи рачуна да се избјегне узгој у сродству.

(3) Министар доноси правилник којим се прописују услови и начин вођења централног регистра приплодњака.

Члан 24.

(1) Дјелатност вјештачког осјемењавања домаћих животиња могу обављати лица која испуњавају прописане услове за ту дјелатност.

(2) Вјештачко осјемењавање домаћих животиња могу обављати узгајивачи на властитом стаду ако су оспособљени и располажу прописаном опремом и прибором.

Члан 25.

(1) Приплодњак од којег се узима сјеме за вјештачко осјемењавање или је намијењен природном припусту оцјењује се најмање једном годишње, да би се утврдило ново стање узгојне и употребне вриједности приплодњака.

(2) Министар именује комисију за оцјену приплодњака из става 1. овог члана.

(3) У случају да комисија из става 2. овог члана утврди да нису испуњени прописани услови, надлежна инспекција на основу извјештаја ове комисије доноси рјешење о мјерама за отклањање утврђених недостатака, о излучењу из производње одређених приплодњака, односно о забрани производње сјеме, а

(4) Власник излученог приплодњака из става 3. овог члана нема право на накнаду штете.

(5) Излучени приплодњаци не могу се више користити у приплоду.

Члан 26.

(1) Лица која обављају вјештачко осјемењавање и држаоци приплодњака у природном припусту дужни су водити евиденцију о извршеном осјемењавању у природном припусту и власнику плоткиње издати потврду, а Министарству достављати кварталне извјештаје о обављеним припустима.

(2) Министар доноси правилник којим се прописује начин вођења евиденције, садржај, начин издавања потврде и облик и садржај извјештаја.

ГЛАВА IV

ОРГАНИЗОВАЊЕ УЗГОЈА КВАЛИТЕТНО ПРИПЛОДНИХ ЖИВОТИЊА

Члан 27.

(1) Организовање узгоја квалитетно приплодних животиња обављају узгајивачи, призната удружења узгајивача, узгајивачке организације, репроцентри и узгојни репроцентри (у даљем тексту: организације за узгој).

(2) Организација за узгој је организација којој је Министарство издало рјешење којим се даје сагласност за вођење матичних књига, односно обављање других селекцијских активности у складу са овим законом.

(3) У циљу организовања узгоја квалитетно приплодних животиња узгајивачи се могу удруживати у удружења, у складу са прописима којима се уређује оснивање и рад удружења и фондација, пољопривредних задруга, привредних друштава и овим законом.

(4) Узгајивачи могу самостално организовати узгој квалитетно приплодне стокe ако испуњавају услове прописане овим законом.

Члан 28.

(1) Узгој квалитетно приплодних грла могу обављати узгајивачи (правна и физичка лица) који испуњавају услове прописане овим законом и који су уписани у регистар узгајивача квалитетно приплодних животиња.

(2) Регистар узгајивача квалитетно приплодних животиња води Министарство.

(3) Министар доноси правилник којим се прописује садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана и пријаве за упис.

Члан 29.

Организација за узгој квалитетно приплодних животиња:

1) спроводи одобрене узгојне програме за поједине врсте и расе квалитетно приплодних животиња,

2) води матичну евиденцију и узгојни регистар за квалитетно приплодне животиње,

3) води регистар чланова удружења и податке о томе доставља Министарству,

4) организује промет квалитетно приплодне стокe за чланове удружења,

5) организује годишње оцјењивање гајених животиња за потребе уписа у регистар квалитетно приплодних животиња и

6) обавља и друге послове од интереса за чланове удружења.

Члан 30.

(1) Узгој квалитетно приплодних животиња у Републици Српској врши се у складу са узгојним програмима за поједине врсте и расе гајених животиња.

(2) Узгојни програм је скуп селекцијских поступака којима се остварује генетско унапређење појединих врста и раса животиња.

(3) Узгојним програмом одређују се величина популације, узгојни циљ, узгојне методе, начин његовог спровођења и начин објављивања резултата његовог спровођења.

(4) Узгојне програме за Републику Српску из става 1. овог члана, за период од пет година, доноси Министарство, а појединачне програме доносе узгајивачи, удружења узгајивача и репроцентри.

(5) Узгојни програми које доносе узгајивачи, удружења узгајивача и репроцентри у производњи квалитетно приплодних животиња усаглашени су са узгојним програмом за Републику Српску.

(6) Министар доноси рјешење којим се даје сагласност на узгојне програме из става 5. овог члана.

(7) Програмом из става 4. овог члана утврђује се следеће:

1) генетски напредак популације на којој ће се спроводити,

2) величина популације квалитетно приплодних грла на којој ће се спроводити,

3) стручне, техничке и организацијске претпоставке за спровођење узгојног програма,

4) стручњаци из области сточарства који ће бити укључени у спровођење узгојног програма,

5) начин вођења прописане узгојне документације,

6) одржавање генетске варијабилности и

7) услови за спречавање парења у сродству, осим у случају када је то узгојним програмом планирано.

Члан 31.

(1) Захтјев организације за узгој за добијање рјешења којим се даје сагласности за обављање узгоја квалитетно приплодних животиња обавезно садржи:

1) назив и адресу подносиоца захтјева,

2) име, презиме и адресу одговорног лица,

3) име, презиме и адресу лица одговорног за спровођење узгојног програма,

4) податке о планираном броју квалитетно приплодних животиња које су укључене у спровођење узгојног програма, те списак узгајивача при оснивању,

5) узгојни програм из којег је видљив узгојни циљ, узгојне методе, величина популације на којој се он спроводи, те начин испитивања својстава квалитетно приплодних животиња,

6) рјешење о упису у надлежни регистар.

(2) У случају да на неком подручју постоји организација за узгој која спроводи узгојни програм исте расе и врсте квалитетно приплодних животиња, може се подносиоцу захтјева сузити територијално подручје дјеловања или одбити захтјев.

(3) Захтјев за добијање сагласности узгајивача и узгојних репроцентара за самостално спровођење узгоја квалитетно приплодних животиња садржи податке из става 1. т. 1), 2), 3), 4) и 5) овог члана.

Члан 32.

(1) Министар доноси рјешење којим се организацијама за узгој даје сагласност за организовање узгоја квалитетно приплодних животиња ако су испуњени следећи услови:

1) да има узгојни програм за ону расу или врсту квалитетно приплодне животиње чијим се узгојем удружење узгајивача бави;

2) да посједује довољно бројну популацију квалитетно приплодних животиња за спровођење узгојног програма;

3) да у радном односу има ангажоване раднике одговарајуће стручне спреме, посједује објекте и опрему и испуњава прописане зоотехничке и ветеринарско-здравствене услове;

4) да су осигурани технички и организацијски услови:

1. животиње могу трајно да се обиљеже, а код коња и тачно опишу, тако да им се увијек може утврдити идентитет,

2. уредно се воде матичне књиге,

3. документи од важности за узгој воде се тако да се у њих у сваком тренутку може извршити увид,

4. јасно је одређено територијално подручје дјеловања организације за узгој,

5. свака животиња из домаћег узгоја или увоза која задовољава услове поријекла, исправно је обиљежена, вањским изгледом одговара стандардима расе и уписана је у матичну књигу или узгојни регистар,

6. чланство у организацијама за узгој доступно је сваком узгајивачу који се налази на подручју дјеловања удру-

жења и који обавља узгој квалитетно приплодних животиња исте расе или врсте и осигурава услове за успјешно спровођење узгојног програма.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.

(3) Министар доноси правилник којим се прописују начин и услови одобравања организација за узгој.

Члан 33.

Министарство ће одбити захтјев из члана 31. став 1. овог закона ако:

1) рад на узгоју није базиран на спровођењу усвојеног програма,

2) се програмом нарушава спровођење генетске изградње једне расе или врсте квалитетно приплодних животиња и

3) се утврди да организација за узгој не испуњава услове из члана 32. овог закона.

Члан 34.

(1) Министарство води регистар организација за узгој.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују облик, садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана.

Члан 35.

(1) Министар доноси рјешење којим се укида сагласност за обављање узгоја квалитетно приплодних животиња ако се утврди да организација за узгој не испуњава услове из члана 31. овог закона.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.

Члан 36.

(1) Организација за узгој је обавезна најкасније до краја првог квартала текуће године доставити Министарству извјештај о спровођењу узгојног програма за претходну годину.

(2) Министарство може тражити додатне податке на основу којих је сачињен извјештај из става 1. овог члана.

Члан 37.

Узгајивач током узгоја квалитетно приплодних животиња на свом стаду:

1) обавља узгој квалитетно приплодне животиње,

2) води матичну евиденцију за квалитетно приплодне животиње у свом стаду и податке доставља Министарству,

3) води рачуна о добробити животиња,

4) предузима мјере на заштити околине у складу са еколошким прописима у овој области,

5) у складу са важећим законским прописима предузима мјере које обезбјеђују здравствену заштиту животиња,

6) примјењује прописане мјере за унапређење сточарства и

7) учествује на оцјењивањима уписаних квалитетно приплодних животиња једном годишње на захтјев Министарства.

ГЛАВА V

КОРИШЋЕЊЕ И ОЧУВАЊЕ ГЕНЕТИЧКИХ РЕСУРСА

Члан 38.

(1) Изворне и заштићене расе и сојеви домаћих животиња насталих на територији Републике Српске представљају дио биолошке баштине од интереса за Републику Српску.

(2) Очување и искоришћавање раса и сојева из става 1. овог члана обавља се према посебном програму за поједине расе и сојева.

(3) Заштита изворних раса и сојева остварује се државном потребном броја животиња за одржавање узгоја и чувања њиховог генетског материјала.

(4) Средства за заштиту одређеног узгојно потребног броја домаћих животиња и генетског материјала појединих раса и сојева из става 1. овог члана обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

(5) Министар доноси програм којим се уређује очување генетичких ресурса из области сточарства.

Члан 39.

(1) Министар доноси рјешење којим се утврђује листа раса, сојева, хибрида и крижанаца домаћих животиња које се узгајају у Републици Српској, а која се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

(2) Захтјев за признавање нове расе, соја или хибрида створених посебним узгојним програмом у Републици Српској подносе узгајивачи, удружење узгајивача и репродуктивни Комисији за признавање раса, сојева и хибрида коју именује министар.

(3) Комисију из става 2. овог члана чине три члана, а трошкове рада комисије сноси подносилац захтјева.

(4) За признате расе, сојева и хибрида министар доноси рјешење о признавању нове расе, соја или хибрида.

(5) Министар доноси правилник којим се прописује садржај пријаве и поступак признавања нове расе, соја или хибрида.

Члан 40.

(1) Као изворне (аутохтоне) и заштићене расе, односно сојеви признају се сљедеће врсте домаћих животиња:

1) говеда: гатачко говече и буша,

2) овце: влашићка праменка, подвелешка праменка и купрешка праменка,

3) козе: домаћа балканска рогата коза,

4) коњи: босански брдски коњ,

5) свиње: мангулица и

6) перади: домаћа кокошка погрмуша или живичарка.

(2) Ергела липицанског коња "Вучијак" као дио европског културног наслеђа и генетички ресурс добро је од општег интереса у својини Републике Српске и има посебну бригу и заштиту.

(3) Поред аутохтоних раса из става 1. овог члана, министар, на захтјев овлашћене организације за узгој, може донијети рјешење о признавању нове расе, соја или хибрида као изворне (аутохтоне) и заштићене.

(4) Овлашћена организација за узгој може поднијети захтјев из става 3. овог члана уз који се обавезно доставља стручни елаборат.

Члан 41.

(1) Обавезе учесника програма конзервације и коришћења генетичких ресурса битних за исхрану и пољопривреду су:

1) чување генетичких извора домаћих животиња,

2) оцјењивање генетичких извора животиња,

3) на писмени захтјев овлашћеног лица достављање генетичких узорака животиња у узгоју и осталих узорака, односно података о животињама и

4) у случају угрожености генетичког извора животиње, без одлагања, обавјештавање овлашћеног лица.

(2) Конзервацију генетичких ресурса домаћих животиња у банци гена обезбјеђују овлашћена лица, и то улагањем узорака генетичког материјала животиња у банке гена.

(3) Банка гена обавезна је да:

1) обезбједи чување узорака генетичких ресурса домаћих животиња у одговарајућим условима, који обезбјеђују да не дође до њиховог уништавања,

2) направи и чува сигурне дупликате узорака генетичких ресурса домаћих животиња, ако је то неопходно због очувања, односно коришћења генетичких ресурса домаћих животиња и њиховог значаја за пољопривреду.

(4) Очување и одржива употреба генетичких ресурса у сточарству доприноси остваривању циљева Конвенције о биолошкој разноликости и заштити и очувању генетичких ресурса у пољопривреди.

ГЛАВА VI

ПРОМЕТ ГАЈЕНИМ ЖИВОТИЊАМА, КВАЛИТЕТНО ПРИПЛОДНОМ СТОКОМ И ГЕНЕТСКИМ МАТЕРИЈАЛОМ

Члан 42.

(1) Промет гајених животиња и њихово излагање на смотрема, изложбама, сајмовима, лицитацијама, такмичењима (у даљем тексту: изложбе) може се вршити ако су означене на прописан начин и имају увјерење о здравственом стању животиње.

(2) Промет квалитетно приплодних животиња и њихово излагање на изложбама може се вршити ако животиња, поред услова из става 1. овог члана, има педигре за уматичену животињу или потврду о упису у узгојни регистар за уписану животињу.

(3) Промет животиња и њихово излагање на изложбама из ст. 1. и 2. овог члана врши се у сабирном центру.

(4) Излагање квалитетно приплодних животиња на изложбама је од значаја за Републику Српску.

(5) Министар доноси правилник којим се прописују услови за рад сабирних центара.

Члан 43.

(1) Сјеме приплодњака, ембрионе и јајне ћелије правно лице може ставити у промет на основу рјешења министра о одобреној производњи и промету овог генетског материјала.

(2) Против рјешења из става 1. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.

Члан 44.

(1) Сјеме приплодњака може се стављати у промет ако су испуњени услови у погледу узгојне вриједности, ако је сјеме прописно обиљежено и здравствено испитано.

(2) Здравствено испитивање сјемена из става 1. овог члана обавља ветеринарска организација и о томе издаје потврду.

(3) Захтјев за издавање рјешења из члана 43. овог закона подноси власник приплодњака.

(4) Промет сјемена под сталним је надзором надлежне инспекције.

(5) Министар доноси правилник којим се прописује обиљежавање и испитивање сјемена и услови у погледу узгојне вриједности.

Члан 45.

(1) Ембриони и јајне ћелије прије стављања у промет испитују се и обиљежавају.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују испитивање и обиљежавање генетског материјала из става 1. овог члана.

Члан 46.

(1) Генетски материјал могу увозити правна лица која имају запосленог дипломираног инжењера пољопривреде - сточарског смјера или дипломираног ветеринара, ако је увоз у складу са програмом узгоја поједине врсте или расе гајених животиња, а у случају да не постоји наведени програм, министар доноси рјешење којим се даје сагласност за увоз одређених врста животиња за које не постоји програм узгоја.

(2) У промет се може ставити увезени генетски материјал ако су испуњени сљедећи услови:

1) за квалитетно приплодне животиње:

1. да су уписане у матичну књигу коју води овлашћена организација за узгој или признато удружење узгајивача земље поријекла,

2. да су обиљежена на прописани начин,

3. да имају прописану узгојну документацију;

2) за сјеме:

1. да потиче од приплодњака који је уписан у матичну књигу коју води овлашћена организација за узгој или признато удружење узгајивача земље поријекла,

2. да потиче од приплодњака који има позитиван тест на производне особине и позитивну узгојну вриједност, осим у случајевима ако се сјеме увози у ограниченим количинама без резултата теста због обављања теста осјемењавања или другог оправданог узгојног разлога који је у сагласности са узгојним програмом, а потврђено је од Министарства,

3. да је добијено у центру за вјештачко осјемењавање овлашћеном од службеног органа земље извознице,

4. да је обиљежено на прописан начин,

5. да има прописану узгојну документацију;

3) за ембрионе и јајне ћелије:

1. да потичу од квалитетно приплодне стоке која је уписана у матичну књигу коју води овлашћена организација за узгој или признато удружење узгајивача земље поријекла,

2. да су добијени у центру за вјештачко осјемењавање или станици за пренос ембриона и јајних ћелија овлашћених од службеног органа земље извознице,

3. да су обиљежене на прописан начин,

4. да има прописану узгојну документацију.

(3) Одобрење за увоз генетског материјала неће се издавати уколико увоз није у складу са законским прописима и програмима узгоја за поједине врсте и расе животиња.

(4) У промет се може ставити увезени генетски материјал чистих раса и сојева ако су те расе и сојеви уписани у регистар и ако је за промет министар донио рјешење којим се даје претходна сагласност.

Члан 47.

(1) Захтјев за доношење рјешења из члана 46. став 4. овог закона подноси се Министарству.

(2) Уз захтјев достављају се докази о испуњавању услова из члана 46. став 2. овог закона.

Члан 48.

(1) Изузетно од одредаба члана 46. овог закона у научноистраживачке сврхе могу се увозити приплодна грла која не припадају категорији квалитетно приплодних животиња.

(2) Сагласност за увоз грла из става 1. овог члана издаје Министарство.

Члан 49.

(1) Извозити се може генетски материјал који у погледу узгојне и приплодне вриједности и здравственог стања испуњава услове за извоз.

(2) Изворне и заштићене расе могу се извозити ако извоз не угрожава потребно бројно стање за опстанак расе.

(3) Бројно стање популације изворних и заштићених раса води Министарство.

(4) Претходну сагласност за извоз генетског материјала и грла из ст. 1. и 2. овог члана издаје Министарство.

ГЛАВА VII

КВАЛИТЕТ ХРАНЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ И ПРОИЗВОДА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРИЈЕКЛА

Члан 50.

(1) Гајене животиње хране се храном чија нутритивна вриједност одговара врсти, раси и категорији животиње, при чему се животињи обезбјеђују дневне хранидбене потребе.

(2) Није дозвољено да храна за гајене животиње садржи материје штетне по здравље у концентрацији већој од прописаних.

(3) Нутритивну вриједност хране за животиње утврђују за то овлашћена правна лица којима Министарство, у складу са прописаним условима, изда рјешење којим се одобрава испитивање хране за животиње.

(4) Узгајивач који користи храну на властитим гајеним животињама, а коју је набавио од регистрованог произвођача, може затражити ванредну инспекцијску контролу утврђивања квалитета са правом избора установе за утврђивање нутритивне вриједности и здравствене исправности хране за животиње.

Члан 51.

(1) Производи животињског поријекла, у смислу овог закона, јесу: живе животиње, месо у облику трупова и полутки, свјеже млијеко, јаја, перје, кожа, вуна и стајњак.

(2) Промет производа животињског поријекла обавља се на газдинствима и сабирним центрима.

(3) Производи животињског поријекла обавезно одговарају прописаним условима о квалитету сточних производа.

(4) Квалитет производа животињског поријекла утврђује овлашћена лабораторија.

(5) Министар доноси рјешење којим се даје овлашћење за испитивање квалитета производа животињског поријекла.

(6) Министар доноси правилник којим се прописује квалитет производа животињског поријекла и услови за рад овлашћене лабораторије, за контролу квалитета свјежег сировог млијека, квалитета јаја и утврђивање категорија и класа трупова и полутки закланих животиња.

ГЛАВА VIII

РЕГИСТРИ У СТОЧАРСТВУ

Члан 52.

(1) Гајене животиње и групе животиња (јата) обавезно се трајно обиљежавају.

(2) Обиљежавање папкара и копитара и длакаве дивљачи може бити ушним маркицама, микрочиповима, тетовирањем, а код живине и пернате дивљачи - прстеновањем јединки матичног јата.

(3) Обиљежавање животиња из става 1. овог члана врше:

- 1) ветеринарске организације,
- 2) узгајивачке организације и
- 3) узгајивачи на властитом стаду.

(4) Лица из става 3. т. 1) и 2) овог члана могу да врше обиљежавање гајених животиња ако су овлашћени од стране Министарства.

(5) Узгајивач је одговоран да све гајене животиње буду обиљежене.

(6) Лица из става 3. овог члана дужна су да податке о обиљежавању потомака квалитетно приплодних животиња достављају Министарству, ради уписа података о животињама у матичну евиденцију.

(7) Министар доноси правилник којим се прописује начин обиљежавања појединих врста гајених животиња, осим паса и мачака.

Члан 53.

(1) Квалитетно приплодне уматичене животиње обавезно се уписују у Централни регистар матичних грла.

(2) Матично јато живине обавезно се уписује у Централни регистар матичних јата.

(3) Узгајивачи, репроцентри, удружења узгајивача воде матичну евиденцију за оне врсте и расе квалитетно приплодних животиња за које спроводе узгојни програм.

(4) Матична евиденција из става 3. овог члана води се у писаној и електронској форми.

(5) Министарство води матичне књиге, узгојне регистре и Централни регистар матичних јата.

(6) Министарство на захтјев власника издаје педигре, увјерење или потврду о квалитетно приплодној животињи или јату уписаном у матичну евиденцију.

(7) Министар доноси правилник којим се прописује начин вођења матичних књига и узгојних регистара и прописује услове за упис квалитетно приплодних животиња и јата у матичну књигу или узгојни регистар.

Члан 54.

(1) Ради посебне и специфичне заштите, праћења, планирања и развоја сточарске производње, Министарство води централну базу података.

(2) Вођење централне базе података Министарство може повјерити организацији која има потребну опрему и стручни кадар за обављање послова у области сточарства.

(3) У централну базу података уписују се подаци о: поријеклу, полу, идентификационим бројевима, броју животиња; премјештању и промјенама код појединих животиња; производним објектима у сточарству по врстама животиња; пољопривредним газдинствима, узгајивачима, признатим удружењима узгајивача и организацијама за узгој; клаоницама и руководиоцима клаоница; инкубаторима и руководиоцима инкубатора капацитета већег од 1.000 јаја за насађивање; сабирним центрима и руководиоцима сабирних центара, регистрованим лицима који посредно или непосредно купују и продају стоку (говед, свиње, овце и козе), превозницима сток; лицима која се баве производњом и продајом опреме за сточарску производњу и санитарним предузећима.

(4) Министар доноси правилник којим се прописују начин прикупљања и вођења евиденције и сврха коришћења података из централне базе података.

ГЛАВА IX

УПРАВНИ И ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Члан 55.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених за његово спровођење врши Републичка управа за инспекцијске послове, посредством пољопривредних инспектора и пољопривредних инспектора у саставу јединица локалне самоуправе.

Члан 56.

У вршењу послова инспекцијског надзора надлежни инспектор, поред општих овлашћења прописаних законом којим се уређује област инспекција, има право и дужност да:

1) контролише узгајиваче, организације за узгој, овлашћена лица, одговорна лица у клаоницама, одговорна лица у живинарницама, трговце гајеним животињама, превознике животиња, санитарне објекте, кориснике и спроводиоце Републичког програма конзервације и коришћења генетичких ресурса битних за исхрану и пољопривреду, те одговорна лица која спроводе обавезе установљене овим законом,

2) контролише лица која извршавају радње у оквирима овог закона, а за које је потребна сагласност или мишљење Министарства,

3) утврђује недостатке и њихове узроке, као и одговорна лица, те налаже отклањање тих недостатака и узрока одређујући начин и рок за њихово отклањање,

4) наложи посебне мјере које се односе на спровођење овог закона, односно правилника њим донесеним,

5) контролише испуњавање мјера наложених за отклањање утврђених недостатака и њихових узрока,

6) контролише испуњавање услова по питањима смјештаја и добробити гајених животиња у складу са прописима Републике Српске и

7) спроводи и друге прописане мјере у складу са овим законом.

Члан 57.

У вршењу послова инспекцијског надзора надлежни инспектор, поред општих овлашћења прописаних законом којим се уређује област инспекција, овлашћен је и да наложи:

1) отклањање неправилности у примјени овог закона и прописа донесених за његово спровођење и одреди начин и рок за њихово отклањање,

2) да се обустави даље обављање дјелатности ако у остављеном року нису отклоњене утврђене неправилности и недостаци,

3) предузимање мјера којима се спречава наношење штете сточном фонду и

4) предузме друге мјере и друге радње у складу са овим законом и прописима донесеним за његово спровођење.

ГЛАВА X

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

(1) Новчаном казном од 20.000 КМ до 60.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) производи генетски материјал, те преноси ембрионе без одобрења Министарства (члан 18. став 1),

2) се бави генетским манипулацијама без одобрења Министарства (члан 19. став 1),

3) за вјештачко осјемењавање користи сјеме супротно одредбама овог закона (члан 22. став 3),

4) користи приплодњаке који су излучени из приплода (члан 25. став 5),

5) увози приплодна грла која не припадају категорији квалитетно приплодне стоке без сагласности Министарства и дозволе за увоз (члан 48. став 1).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. т. 3) и 4) овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ.

Члан 59.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) приплодњаци нису уписани у Централни регистар мушких матичних грла (члан 23),

2) обавља вјештачко осјемењавање супротно одредбама члана 26. овога закона,

3) организује узгој квалитетно приплодних животиња супротно одредбама чл. 31. и 32. овог закона,

4) обавља промет гајених животиња и квалитетно приплодне стоке супротно одредбама овог закона и прописа из области ветеринарства (члан 42),

5) продаје сјеме приплодњака супротно одредбама члана 43. овог закона,

6) продаје сјеме приплодњака, ембрионе и јајне ћелије супротно одредбама члана 44. став 1. овог закона,

7) продаје ембрионе и јајне ћелије супротно одредбама члан 45. став 1. овог закона,

8) увози квалитетно приплодну стоку и генетски материјал супротно одредбама члана 46. овог закона,

9) извози квалитетно приплодну стоку и генетски материјал супротно одредбама члана 49. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. т. 1), 2), 3) и 4) овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 60.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

1) на домаћим животињама у властитом стаду обавља недопуштене захвате (члан 10),

2) не води евиденцију на фарми (члан 12. став 2),

3) ако неовлашћено користи туђи посјед, односно туђе пољопривредно земљиште (члан 14. став 3),

4) не изврши означавање квалитетно приплодних животиња и упис у Централни регистар матичних грла (члан 52. став 5. и члан 53. ст. 1. и 2),

5) не производи квалитетно приплодну живину у складу са овим законом (члан 21),

6) не користи приплодњаке у природном припусту у складу са овим законом (члан 23. став 1. и члан 26. став 1),

7) не води евиденцију о извршеном осјемењавању у природном припусту (члан 26),

8) се бави узгојем квалитетно приплодних животиња, а није уписан у регистар узгајивача квалитетно приплодних животиња (члан 28. став 1),

9) не достави овлашћеној организацији извјештај о спровођењу узгојног програма за протеклу годину до краја првог тромјесечја текуће године (члан 36. став 1) и

10) инспектору не омогући обављање надзора и не пружи потребне податке и обавјештења (члан 55).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ и одговорно лице у правном лицу.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

ГЛАВА XI

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 61.

Организације за узгој које обављају дјелатност производње квалитетно приплодних животиња дужне су ускладити своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 62.

Правна лица која обављају дјелатност производње сјемена за вјештачко осјемењавање животиња и оплођених јајних ћелија врше осјемењавање и раде на пословима селекције животиња, дужни су да, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, ускладе свој рад и пословање са одредбама овог закона.

Члан 63.

Управни поступци који су покренути пред надлежним органима до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама закона који је био на снази у вријеме покретања поступка.

Члан 64.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о условима и начину гајења животиња, објектима и опреми за гајење појединих врста и категорија домаћих животиња (члан 9. став 4),

2) Правилник о оспособљавању лица за обављање зоотехничких мјера (члан 10. став 3),

3) Правилник о нутритивној вриједности хране за животиње (члан 11. став 6),

4) Правилник о садржају и облику фармске књиге (члан 12. став 3),

5) Правилник о складиштењу и коришћењу стајског ђу-брива (члан 13. став 4),

6) правилнике о поступцима оцјењивања, испитивања и тестирања и оцјене узгојне вриједности квалитетно приплодних и укрштених животиња (члан 16. став 3),

7) Правилник о условима за производњу генетског материјала (члан 17. став 4),

8) Правилник о условима за производњу генетског материјала и пренос јајних ћелија и ембриона (члан 18. став 5),

9) Правилник о условима и начину лиценцирања приплодњака (члан 22. став 10),

10) Правилник о условима и начину вођења централног регистра приплодњака (члан 23. став 3),

11) Правилник о начину вођења евиденције о осјемењавању и природном припусту (члан 26. став 2),

12) Правилник о садржају и начину вођења регистра узгајивача квалитетно приплодних животиња (члан 28. став 3),

13) Правилник о начину и условима одобравања организација за узгој и признатих удружења узгајивача (члан 32. став 3),

14) Правилник о облику, садржају и начину вођења регистра организација за узгој (члан 34. став 2),

15) Програм очувања генетичких ресурса из области сточарства (члан 38. став 5),

16) Правилник о садржају пријаве и поступак признавања нове расе, соја или хибрида (члан 39. став 5),

17) Правилник о условима за рад сабирних центара (члан 42. став 5),

18) Правилник о обиљежавању и испитивању сјемена и услова у погледу узгојне вриједности (члан 44. став 5),

19) Правилник о обиљежавању и испитивању генетског материјала ембриона и јајних ћелија (члан 45. став 2),

20) Правилник о квалитету производа животињског поријекла и услова за рад овлашћене лабораторије, за контролу квалитета свјежег сировог млијека, квалитета јаја и утврђивање категорија и класа трупова и полутки закраних животиња (члан 51. став 6),

21) Правилник о начину означавања појединих врста гајених животиња (члан 52. став 7),

22) Правилник о начину вођења матичних књига и узгојних регистара (члан 53. став 7) и

23) Правилник о начину прикупљања и вођења евиденције и коришћењу података из централне базе података (члан 54. став 4).

Члан 65.

До доношења прописа из члана 64. овог закона примјењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са његовим одредбама.

Члан 66.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о сточарству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 34/06 и 100/11).

Члан 67.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-637/15
21. маја 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.